

8.

8. 1. 2010

Tvé oči září

Jako krystal sluncem ozářený

Jako šestiúhelník sněhové vločky

Prozářený paprskem Luny

Rozlitaný pták přiletěl

,Helemese,

Hladový návštěvník.

Zobe, zobe zvesela náš ptačí zob.

Švitoří to v budce ptačí,

Jako v úle, jako děcka v lese.

TY MÁŠ KRÁSNÝ ZADEČEK.

KULATÝ A HLADKÝ JAKO PALEČEK.

leden '10

Bytí, nebytí

Jaký je v tom rozdíl?

Nic a něco

V čem se to liší?

Nula, nekonečno

Teď a potom ...

Sedím jako žluva,

8.

Cívím vzhůru, padá sníh.

SNÍCH

Stojím u okna.

Mrzne, až praští.

Všude ticho, bílo.

Padá sníh.

Sněží, sněží

Padá sníh.

Anděl bílý

Mává křídly

A

děti jezdí na saních.

Sněží sníh, slyším smích a sánky sviští svižně jako svišť.

Stojím u okna, kouřím, piji kávu.

Padá sníh.

Co je vesmír? Co je smích?

8.

Vidění Ve Vídni

Viděl jsem ve Vídni

Jisté obrazy.

Blížily se Vánoce a

Ve svíčkách hořely kostely.

Za živé, za mrtvé.

Na klenbě se usmívali andělé.

Já viděl ve Vídni

Krásné obrazy.

Držel jsem tě za ruku,

Ve vzduchu se mihotaly

Všelijaké obrazy.

Na stěně jsem viděl Sachertort.

Kolem pochodoval pěkný řízek.

A všude zněla čeština a taky němčina

A ta byla jako ta čeština.

A Na Příkopech jsem potkal Auerspergera

A taky jsem tam viděl Bernhardta a Ulrycha.

A taky jsem tam viděl Degassa a Piccasa

A baletní střevíček

celoval tě do líček.

8.

A ty šaty ve výlohách.

Ta krása nádherná.

A já šel zase po Příkopech

K Prašné věži.

A už byly vánoce a skoro padal sníh.

ROLKA

Rolka je dobrá věc.

Já však potřebuji rolku papíru.

Já musím na záchod, nemám papír.

Co mám dělat?

Letím rychle nakoupit.

VÁNOCE

Na stole je ryba vánoční.

Je to kapr rybníční.

A už mám opět kůstku v krku.

Je mi věru k vrhu.

Potom přišel Ježíšek,

Nadělil mi kožíšek.

8.

ŠÁLA

Renata mi plete šálu,
Očko, ryba, papír, tužka,
Plete, plete šálu.
Teplo bude, bude hej
Budu jako muška v šálu
Třpytivá a veselá.
Hej, hola, hosana
Já budu mít šálu, já se mám
Já rád Tě vskutku mám.

ZIMA 2010

Já mám radost velikou,
Běžím sněhem na kopec,
V dálce vidím Jeseníky
A je mi opět třináct let.
A čtu si zase verneovky
A taky letím na Měsíc.

A je mi taky šestnáct let,
A letím v noci nad Bruntálem,
A letím nad horami a už taky vidím
Svoji máti a ona kouří cigarety.

8.

Jedu taky do ŠUMPERKA.

Jedu, jedu za dědou.

Bruntál, Skřítek, Sobotín.

Všade máme nasněženo

A já jedu za dědou.

Budeme si povídat, já ho mám tak rád.

A já vidím mrtvé nohy moji máti.

A já vidím svýho tátu

Žlutého jak mrtvola.

Letím, letím nad svým mládím

Jako rychlík si to pádím,

Svištím zimní krajinou,

Zmrzlou, smutnou tesknotou.

JÁ je krásné slovo

Kulaté jako míč.

Pádné jako rýč.

Já už nechci žádné zvuky,

Mně už stačí jenom klid.

Prázdna koule ozdobená ušima,

Uvnitř vzduchoprázdno, Vltava,

Po ní pluje parník Tyrš, moje já,

Pluje, pluje k Vyšehradu dále

K zasněženému Hradu a potom

Dále až do ZOO.

8.

Šplouchá voda ve Vltavě, už mi šplouchá na majáku.

Já si skočím do ZOO, dám si párek s hořčicí

A s dcerkou dáme zmrzlinu

A pak skočíme k opicím.

Já jsem já,

Čas je čas,

Minulost je v prdeli.

Vpředu tma, vzadu tma,

Vykulená kukadla.

A vzadu, kdesi v palici lítá jako čamrda

V prostěradle jako strašidlo

Já, já, já a hučí jako meluzína.

Byl jsem ksakru kdysi mladý

A teď už jsem zkrátka starý,

Připadám si jako buvol či osel v poli

A už se zkrátka jenom směji.

Tyčka, smyčka, konipas,

Černá díra, hodokvas.

Letěl tady elektron

A myslím taky pozitron.

A já letím nad Prahou

8.

Dole vidím Vltavu

A taky dole vidím sebe a taky tebe.

Sněží, sněží jako o závod.

Vidím taky moře piva, a že je v něm zlatá díra.

Tou proletím rychle dolů

A najednou jsem v kostele

Stojí tady na rohu a už jsem prostě v baroku.

Všude poletují andělé a už sedím na vrchu

Už jsem jako korouhev

Díky, díky za výhled.

Praha, město, kde já prožil mnoho let

Je to ale paráda, hurá

Sláva, párek, ananas a už letím zase nahoru.

SVÍCE

Svíčka hoří na stole

A mně je asi třicet let.

Venku hučí metelice jako v Rusku

Na to já si asi vezmu tužku.

Odložil jsem Hrabala.

Čárám, čárám na papír

8.

Venku rádí pěkná zima

Kašlu na papír,

Beru boty, svrchník, čepici

Pádím ven do zimy

My jsme tady na kraji,

Brdy, lesy, divočina.

Vylezl jsem nahoru,

Bílý sníh, bílé borovice

Dole teče Vltava.

Dal bych si hlt slivovice

Hledím chvíli doprava,

Závist, borovice, údolí

Praha, řeka a vdáli Podolí

A taky tmavá kaňka Vyšehradu.

Nahoru a dolu,

Změna, protiklad.

Připadám si jako Starý mistr

Kráčím dále bílým lesem

Taky mójím krmelec

Vidím divočáka a mířím k malé kapličce.

Věru nejsem žádný katolík

Věru, nevím co to se mnou je

Já, šup, už klečím u kapličky

Kolem mne je bílý sníh

8.

Přede mnou na modrém pozadí

Krásná Panna se synkem

Poletuje jako mrak

A já J jako dým a

Á jako šprým

Mám ruce sepjaté

Kurva, tyčka, vidlička

Já si dělám posměšky

Ale myslím na tebe a na dcerku

Jdu zase dolů, všude sníh

Hoří doma svíce na stole

Beru si židličku, vidličku

Piji víno červené

Hele album, staré foto

Máti, otec, děda, babička

Sestra, dcera, ledacos

Ten už není, ten je mrtvý

8.

Já jsem přízrak

Piji víno a kolem letěl elektron.

NEMOHU si pomoci,

Dám si cigáro.

Mně se lépe dýchá, lépe myslí

A kouř se plazí ke stropu,

Sněží, padá sníh

Zvedám sklenici, za ní plamínek

Uvnitř červené bubliny

A trpaslík rozumbrada ke mně hovoří

Já jsem alter ego

Já jsem švestka, kokos, ananas

Zapálená cigareta

BRUNTÁL

Vážně není jako Brno

Ani jako rozmarýn

Nedaleko leží ÚSOV

Prodávají tam noviny

8.

Je tam taky tma

Obsahuje v názvu Á

Jsem to ale lopata.

10. 1. 2010 ráno

Karneval

Přiletělo er, narazilo do okna

Má bouli na čele, stalo se z něj R

Civí udiveně do sálu

Kde písmena vytvářejí v tanci spirálu

Podobna zatoulanému korálu

Tančí jaře S A P, tančí Č

A Ypsilon se líbá s bé.

Však problém vyvstal záhy mezi písmeny,

Jak změnit charakter, když přeci er

Je stále er

Žádné x či en.

Vykřiklo O, že maskovat se přeci budou za slovy.

Už radí se ta chasa veselá,

U stropu, u lustru Wittgensteina udělá

Na parketu blištivém čte R od okna

Anietsnegttiw

Už tančí všichni vesele

Č a P už se drží za ruce

8.

A že jich je jako máku

Už tvoří řadu

Čápičapičápičipi

Už se všichni za břicho popadají,

Toho smíchu a té švandy

Už víří v roji písmena

Všechna úplně šílená

RYCHLÍK LABOREC

Tak tohle to je Slovensko

Žlutá chalupa

U hranic Palota

Mám rád Warhola

Tohle to není Slovinsko

Tam žije můj strýc

Jedu rychlíkem

Martin, Tatry, ŽILINA

Tam v dálce jsou ikony

Vinohrad, tety milé, sestřenice

Tam teče přeci Laborec

Sedím v hospodě

Piji Bažanta, zlaté pivo, bílá pěna

Už mám jenom vzpomínku

Došky, kráva, chalupa

Otec se tu narodil

Dukla, tanky, karpaty

8.

Medzilaborce

Zavířil mi hlavou bílý vír

Vzpomínky, průhledné tornádo

Mám rád Janošíka, Slovensko

Letím jako blesk,

V hlavě blísklo, třísklo,

Kde to všechno je

Vidím Warholu, vidím Palotu

Jedu tudy na kole

Ztratil jsem se v pralese

„hele opice, ale ne pouze minulost

Bílá ohlodaná kost

Samé přízraky, žádné zázraky

Stavím do prdele most

Všechno ve tmě zmizelo,

Otec, matka, budoucnost

Tady se vlní Vltava

Mám rád víno Pálava.

Ples

Pomatená písmena,

Sešla se na ples písmena

Nevím, co se děje

S hlavou moji ubohou

Nikdy jsem to nevěděl

8.

Řadí se k tanci, do řady

Valčík, mazurka

Tančí, tančí písmena

Víská K a L

Rozbilo P šampaňské

A X teď v rohu blije

Co má nohy pije

Vytvořily mrchy pitvorné transparent

Na něm slovo transparent

A a O a U zatím probendily tombolu

Písmena tvoří MYSLIVEC

MYSLÍ MYSLITEL MYSLEL

MYSLÍ UMYL MÝDLEM MÝVALA

Z písmen tvořím svět

Do písku se PROPADL

V PROPADLIŠTI PROPADLO

PROPADLO ABY DOBŘE DOPADLO

Zhouplo se kyvadlo

Přilítlo A a T

Že bude balet

V L A B U Ť písmena se spojila

Labuť bílá v střevíčkách smutně tančila

Kaviár, vodka, Čajkovskij

8.

Ztopořený pyj

I zduřelo, když to všecko vidělo

Q se raději schovalo na záchod

Písmena nasadila masky

Však I je I Y je Y

Dohromady však masku nasadí

Slova, věty, nadávky

V sále víří v kolech

Hlásky v slova spojená

Tam chvěje se cosi zimomřivě latinsky

Na schodech leží cosi italsky

Náhle letí sálem řízek

Ryba, úhoř. párek

Párek já si umím představit

Z písmen se dá všechno sestavit

Tyčka, pička, vidlička

Ty jsi moje kočička

Ty máš krásný zadeček

Strčím ti tam paleček

8.

Ty jsi jako studna
Hluboká, plná vody

Skočím do té hlubiny
Už je mi to putna
Mám v hlavě zelené bubliny

Píseň k domovu 15. 1. 2010

Vyjel jsem si vlakem domů
Vyjel jsem z té Prahy
Už se vážně těším domů
Už jsem tam nebyl řadu let
Bruntál, hory, Jeseníky
Tečky, fleky na mapě
Letím domů divý let
Co mi zbylo, ptám se tě
Jaké Jeseníky?
Už mi to nic neříká
Běžky, hory, sníh
Matná vzpomínka
Daleká jak jižní pól

8.

Pražský hrad

Vidím denně Pražský hrad

Jezdím denně tramvají

Je to myslím čtrnáctka

Vločky tiše padají

Šedou oblohou vidím bílý hrad

Tak divně skutečně

Karlák, Pavlák, Staromák

Jsem snad strašidlo?

Je a není to?

8.

KDYŽ JSEM BYL JEŠTĚ ...

Když jsem byl ještě malý

Těšil jsem se z Ježíška

Měl jsem rád svoji babičku

Taky jsem čet verneovky

Lítal s kluky za barákem

Když jsem byl malý

Nešlo mi do hlavy

Kde končí vesmír

Je to koule, modrá boule?

Kde má konec, co je za tím?

Co bylo předtím?

Než luskl prsty Stvořitel.

Proč to celé divadlo?

Měl jsem hlavu plnou odkazů, důkazů

Studoval jsem potom fyziku

Zamíchaly se mi pojmy

Měl jsem divné dojmy

Já se nerouhám

Letím na měsíc

Tam si přečtu noviny